

O Espertar da Terra: A Viaxe de Brais

Eva

Brais viaxa coa súa imaxinación aos tempos nos que os primeiros humanos habitaban as verdes fragas de Galicia como nómades, recollendo froitos silvestres e respectando o equilibrio natural.

O mozo observa con asombro o momento exacto en que aquelas tribos descubren que unha semente enterrada na terra pode dar froito, dando inicio á gran revolución da agricultura preto dun antigo castro.

Co paso dos séculos, a agricultura evoluciona e Brais ve aos labregos galegos medievais traballando o campo con arados de bois, coidando a terra en pequenas parcelas rodeadas de muros de pedra.

A modernidade chega con grandes tractores e máquinas que transforman a paisaxe galega, acelerando a produción de alimentos pero cambiando para sempre a harmonía tradicional do ambiente rural.

Brais comeza a notar os problemas cando ve enormes campos de cultivo sendo fumigados con pesticidas e sulfatos químicos que apagan o brillo natural do chan e afastan aos insectos beneficiosos.

Co corazón encollido, o rapaz contempla como se cortan fragas centenarias de carballos e castiñeiros para deixar espazo a inmensos monocultivos, destruindo por completo o fogar de moitos animais.

A situación empeora ao ver como grandes bombas de auga sobreexplotan os aquíferos subterráneos, provocando que os ríos e regatos galegos que antes corrían cheos de vida queden totalmente secos.

Brais senta tristemente a carón dun río antes cristalino e agora baleiro, dándose conta de que a terra non pode soportar este ritmo de explotación sen perder a súa forza e a súa maxia.

Decidido a cambiar o futuro, o mozo reúne aos veciños da súa aldea para ensinarlles métodos ecolóxicos, promovendo o uso de compost natural e a protección dos bosques autóctonos.

Grazas ao esforzo de todos, o campo galego volve brillar cunha agricultura responsable e respectuosa, onde os cultivos e a natureza conviven nunha harmonía perfecta e sa.